

Hebben wij de verzoening reeds nu of is het iets toekomstigs? En hoe zit dat met betrekking tot Israël?

www.av-1611.com

“Leviticus 23:27: Doch op den tienden dezer zevende maand zal de verzoendag zijn, een heilige samenroeping zult gij hebben; dan zult gij uw zielen verootmoedigen, en zult den HEERE een vuuroffer offeren”.

“Leviticus 23:28: En op dienzelven dag zult gij geen werk doen; want het is de verzoendag, om over u verzoening te doen voor het aangezicht des HEEREN uws Gods.

“Hebr.4:1: Laat ons dan vrezen, dat niet te eniger tijd, de belofte van in Zijn rust in te gaan nagelaten zijnde, iemand van u schijne achtergebleven te zijn”.

“Hebr.4:11: Laat ons dan ons benaarstigen, om in die rust in te gaan; opdat niet iemand in hetzelfde voorbeeld der ongelovigheid valle”.

Er is vandaag de dag veel verwarring in de religie over het onderwerp verzoening. Het betekent: “in overeenstemming brengen met God”. Zijn wij verzoend met God door het kruis van Christus of is er nog een toekomstige dag waarop we moeten wachten en waarin we dan verzoend zullen worden? Is er iets, enig werk dat we moeten doen om onze verzoening te behouden? Teneinde het welbehagen van God te houden?

De verwarring over het onderwerp van verzoening komt voort uit het feit dat, in plaats van de Bijbel te gebruiken als basis voor de leer, de meeste religieuzen vandaag de dag studeren in religieuze literatuur. Ze bestuderen publicaties die geschreven zijn door leiders van religieuze organisaties in plaats van dat ze het geschreven Woord van God bestuderen. Met andere woorden, ze vervangen de wijsheid van het Woord van God door de wijsheid van mensen. Mensen doen dát, of ze studeren helemaal niet, en als ze al enige gedachten of ideeën over God hebben, bijvoorbeeld over hun eigen toekomstige bestemming, dan komt dat van hetgeen de één of andere prediker zegt vanaf de preekstoel of op de televisie. Sommigen maken hun eigen goden of godinnen en daarmee hun eigen religie. Het boek Hebreeën geeft een krachtige waarschuwing. Het waarschuwt iemand dat er het gevaar is om afvallig te worden. Het zegt ook, dat, als ze afvallig worden, zie hoofdstuk 6:4-6:

“Hebr.6:4: Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn,”.

“Hebr.6:5: En gesmaakt hebben het goede woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw,”.

“Hebr.6:6: En afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering, als welke zichzelf den Zoon van God wederom kruisigen en openlijk te schande maken”.

De suggestie in het boek Hebreeën is duidelijk. Het is een “**volharden tot het einde**” boodschap. Het is duidelijk dat de boodschap in het boek Hebreeën in overeenstemming is met de boodschap van de Heere Jezus Christus in het boek Mattheüs.

“Matth.24:11: En vele valse profeten zullen opstaan, en zullen er velen verleiden”.

“Matth.24:12: En omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden, zo zal de liefde van velen verkouden”.

*“Matth.24:13: **Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden**”.*

Aldus hebben de mensen vandaag de dag in de religie goede, correcte en meetbare redenen, vanuit de Bijbel, voor het leren en geloven in een redding die bestaat uit bekering, het belijden van zonden, en het doen van goede werken teneinde de gunst van God te verkrijgen, en hopen op het einde, volhardende tot het einde, gered te worden op enige toekomstige dag...aan het einde. En ik veronderstel dat “tot het einde” voor hen betekent het einde van hun leven of het einde van de wereld, welke maar het eerste komt.

Zijn wij al verzoend? Zijn we alreeds verzoend met God door het kruis van Christus, of is er nog meer? Is er een toekomstige dag van verzoening? Het antwoord is JA. Het antwoord is JA voor beide vragen. Maar het hangt er vanaf waar u past in de doelstelling van God aangaande de vraag of u gered bent, veilig, verzegeld en zeker bent door het volbrachte werk aan het kruis, of dat u een verloren, gedoemde, vervloekte en veroordeelde zondaar bent die op weg is naar de Hel. U kunt niet worden gered door een boodschap die in VOORBIJE TIJDEN aan mensen werd gegeven maar die niet dezelfde boodschap is voor de mensen van NU. U kunt niet gered worden door een ark te bouwen alhoewel u iemand in uw Bijbel kunt vinden die dat wel deed en daardoor gered werd. Met andere woorden: mensen worden gered, door geloof, in hetgeen God zegt, Maar God zegt niet altijd hetzelfde.

Want op een bepaald punt in de tijd onderbrak God zijn aardse doel en stelde een andere, zijn hemelse doel, in. Het is het tweevoudige doel van God waarvan de meesten, in het religieuze systeem van deze wereld, vandaag de dag niets van blijken te weten. Het is het verschil van HIER en DAAR. Het is het verschil in GAAN en KOMEN. Met andere woorden, GAAT u naar de hemel om met de Heer te zijn of KOMT de Heer van de Hemel om met u te zijn? Deze beide dingen gaan gebeuren. Op een bepaalde toekomstige dag, en ik denk niet dat die dag ver van ons is verwijderd, zal de Heer zelf neerdalen uit de Hemel met een groep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods en wordt er een bepaalde groep mensen OPGENOMEN. Ze zullen letterlijk weggerukt worden, weg uit deze huidige boze wereld naar de Hemel en also zullen wij altijd met den Heere wezen (1Thess.4:13-18). En dan, DAARNA, komt Jezus Christus, dezelfde Jezus die werd nagestaard door de twaalf Joodse mannen in Handelingen hoofdstuk één en op werd opgenomen in de Hemel vanaf de Olijfberg ten oosten van Jeruzalem, weer terug op exact dezelfde plaats (Zach.14:4).

“Hand.1:11: Welke ook zeiden: Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar den hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in den hemel, zal also komen, gelijkerwijs gij Hem naar den hemel hebt zien heenvaren”.

Het punt is dus dat gedurende een aantal jaren, vertegenwoordigt door de tijdspanne van het boek Handelingen, er twee verschillende groepen mensen waren die TWEE van elkaar VERSCHILLENDE **boodschappen** geloofden. Degenen die naar de Hemel GAAN, en gered zijn uit genade en door geloof in het volbrachte kruiswerk van Christus, die NU de verzoening hebben ontvangen, terwijl er een toekomstige dag van Verzoening overblijft voor sommige andere mensen. Het is het verschil tussen het met de Heer te zijn (de eerste groep), en de

tweede komst van Christus op aarde (de tweede groep) om zijn Koninkrijk op te richten. Dit zijn twee verschillende gebeurtenissen en ze zijn van elkander gescheiden door een bepaald aantal jaren, op zijn minst zeven jaar. De twee verschillende gebeurtenissen hebben betrekking op twee groepen mensen.

De eerstgenoemde groep:

“1Thess.4:16: Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan;”

“1Thess.4:17: Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en also zullen wij altijd met den Heere wezen.”

Het tweevoudige doel van God is net zo duidelijk als het eenvoudig Nederlands in Genesis;

“Gen.1:1: In den beginne schiep God den hemel en de aarde”.

Er zijn dus twee plaatsen, twee doelen, en twee groepen mensen bij betrokken. Het probleem met de hedendaagse religie is dat de meesten verblind zijn door een vals religieus systeem zodat ze niet kunnen en niet willen zien dat God het ene doel onderbroken heeft opdat Hij het andere doel kon openbaren. Op een bepaalde tijd STOPTE God met het handelen met de mensen betreffende zijn AARDSE doel en begon te handelen met mensen betreffende zijn HEMELSE doel. En wat de mensen niet zien is dat God zijn agenda en doel voor Zijn aardse volk heeft onderbroken voor een andere roeping.

Gods kanaal voor zegeningen voor de planeet aarde is Israël. Zo is het altijd de bedoeling geweest en dat zal ook zo blijven. Wanneer wij Israël zeggen en als God Israël zegt dan spreekt Hij over de fysieke en letterlijke nakomelingen van Jacob, de kleinzoon van Abraham, die Israël werd genoemd. In het boek Genesis koos God een man uit, Abraham, en Hij deed hem bepaalde beloftes. Deze beloften waren onvoorwaardelijk en ze waren niet van tijdelijke aard. *“De genadegiften en de roeping Gods zijn onberouwelijk (Rom.11:29)”*. God maakte de overeenkomst der belofte met Abraham, de Hebreëer. Abraham was een Hebreëer. Het boek Hebreëen is geschreven aan Hebreërs. Het is geschreven in de context van verdrukking. Het is een waarschuwing van God aan het volk Israël. Het is een boodschap over de verdrukking. Het gaat over de tweede komst van Christus en een TOEKOMSTIGE dag van verzoening voor Israël. Geheel Israël zal dan gered worden, op een dag in de toekomst. De Bijbel zegt dat de HEERE zal brullen uit Sion:

“Joël 3:16: En de HEERE zal uit Sion brullen, en uit Jeruzalem Zijn stem geven, dat hemel en aarde beven zullen; maar de HEERE zal de Toevlucht Zijns volks, en de Sterkte der kinderen Israels zijn”.

Dat is het verbond van God met zijn aardse volk, Israël. God deed aan Abraham, voor Israël, beloften. Ze worden verbonden genoemd. God zal deze beloften aan Israël vervullen op een toekomstige dag. Tussen nu en dan is Israël verhard (verblind), de Bijbel zegt hier over:

“Rom.11:25: Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelfen), dat de verharding voor een deel over Israel (het volk) gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn”.

Dus op een bepaald tijdstip heeft God de vervulling van Zijn beloften aan Israël onderbroken. Het is duidelijk dat God heden ten dage niet bezig is met Israël. Hij is bezig met de gemeente, het lichaam van Christus, Zijn Hemels doel en volk. Maar toch zegt God, en Paulus bevestigt dat, dat Israël door God gered zal worden:

“Rom.11:26: En alzo zal geheel Israel zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob”.

“Rom.11:27: En dit is hun een verbond van Mij, als Ik hun zonden zal wegnemen”.

We zien dat er een toekomstige dag is wanneer het verbond van God met Israël vervuld zal worden. God zal Zijn verbond bevestigen, het Nieuwe Verbond is, volgens Jeremia 31 en hoofdstuk acht van de brief aan de Hebreëen, met Israël gemaakt. Hij zal passages vervullen zoals deze:

“1Joh.1:9: Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid”.

Er zijn heden ten dage vele religieuze mensen die deze passage proberen te gebruiken als basis voor een voorwaardelijke redding. Met andere woorden: dezelfde boodschap die voorheen werd gepredikt, namelijk: volharden tot het einde om gered te worden aan het einde. Wat ze niet begrijpen is dat Johannes, de apostel, een apostel van de besnijdenis is. Hij is een apostel voor Israël. Het boek 1 Johannes is een boodschap aangaande de verdrukking. Het gaat over een heilig priesterschap, de AARDSE priesters van de Heer. Denk hier eens over na: als u gereinigd bent van alle ongerechtigheid, van hoeveel ongerechtigheid moet u dan nog gereinigd worden? Hetgeen in 1Joh.1:9 in beeld is, is de Dag van Verzoening. Een toekomstige dag van verzoening voor het gehele huis Israëls:

“Zach.13:1: Te dien dage zal er een Fontein geopend zijn voor het huis Davids, en voor de inwoners van Jeruzalem, tegen de zonde en tegen de onreinigheid”.

En welke dag is dat? De dag van Verzoening voor Israël is de tweede komst van Christus. Deze zelfde Jezus, die ze zagen opvaren naar de Hemel zal op dezelfde wijze terug komen. Hij zal van de Hemel neerdalen en op die dag zal Hij “de zonden van Israël wegnemen”. De zonden van Israël zijn nu nog niet weggenomen. Zij kruisigden hun Koning. Ze vermoorden hun Messias. Maar God wekte Hem op uit de doden, Hij voer op naar de Hemel en de dag en het uur, dat Christus terug zal komen, Heeft God in Zijn eigen hand.

Maar tussen dan en nu, tussen de tijd van Handelingen 2, drie, vier, vijf enzovoort, tussen dat Petrus de moord aanklacht predikte tegen Israël op de Pinksterdag in het boek Handelingen en de tweede komst van Christus, is er een LANGE pauze. Er is een ONDERBREKING in het vervullen van profetie. God onderbrak zijn geprofeteerd aards koninkrijk, het Koninkrijk waarover werd gepredikt in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, waarvan werd gesproken door alle profeten sinds het begin van de wereld, voor iets anders. God stopte de profetische tijdsklok. De ONDERBREKING wordt genoemd de bedeling (uitdeling) van het evangelie in 1Korinthiërs. Er wordt, in de brief aan de Efeziërs, naar verwezen als de bedeling der genade Gods:

“1Kor.9:17: Want indien ik (Paulus) dat gewillig doe, zo heb ik loon, maar indien onwillig, de uitdeling is mij evenwel toebetrouwd”.

“Ef.3:1: Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt”.

“Ef.3:2: Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;”.

Een “bedeling” heeft het idee van bestuur. Een apotheker deelt medicijnen uit aan zieke patiënten Als uw kind koorts heeft dan dient u medicijn toe aan hem om hem weer gezond te maken. De omgang van God met de mensen veranderde. God veranderde niet. God verandert nimmer. Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in eeuwigheid (Hebr.13:8). Het was niet God die veranderde maar het was God die ZIJN OMGANG met de mensen veranderde. God deelde, door Mozes, DE WET uit. De Wet kwam door Mozes. In een bestuur van Wet handelt God met de mensen op basis van de Wet. In het geval van de kinderen Israëls, en degenen die God aanbaden DOOR het volk Israël, (dat was de enige manier waarop dat toen kon) aanbaden de mensen God, ze leerden en handelden en deden de dingen van God door middel van de Wet. Onder het Oude Verbond werd dat gedaan op basis van de GESCHREVEN WET.

In het Nieuwe Verbond, dat toekomstig is, zal God Zijn Wetten in hun binnenste en in hun harten schrijven zegt de Bijbel, en ze zullen allen God kennen, van de kleinste tot de grootste en niemand zal iemand anders onderwijzen aangaande God, omdat allen HEM ZULLEN KENNEN. Jeremia 31: 31-34:

“Jer.31:31: Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israel en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken;”.

“Jer.31:32: Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE;”.

“Jer.31:33: Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israel maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn”.

“Jer.31:34: En zij zullen niet meer, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, leren, zeggende: Kent den HEERE! want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de HEERE; want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hunner zonden niet meer gedenken”.

De Wetten van God zijn heden ten dage niet in uw binnenste en in uw hart geschreven. Kunt u nu terstond tien van Gods wetten citeren? God handelt heden ten dage niet met u op basis van de Wet maar op basis van GENADE. Hij deelt genade uit. Heeft u gehoord van de bedeling der Genade van God?

“Titus 2:11: Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen”.

Het is belangrijk dat we deze verschillen in de Schrift verstaan. Al de dingen die in het Oude Testament zijn gezegd, gelijk Hij gesproken heeft door den mond Zijner heilige profeten, die van het begin der wereld geweest zijn, hebben betrekking op Israël. God wilde het aardse Koninkrijk oprichten door het volk Israël. Maar Israël is gevallen. Toen Petrus predikte aan de mannen van Israël in Handelingen hoofdstuk 2, zeide hij hen “Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt”, maar ze deden het niet. Het grootste deel van het volk Israël verwierp zowel hun Koning als het Koninkrijk. Was God daar ondersteboven van? Haastte God zich om met een ander idee te komen? Absoluut niet! In het Oude Testament ZWEEG God over zijn Hemelse roeping en doel. Hij heeft gezwegen over de dingen die Hij heeft geopenbaard aan de apostel Paulus. Vóór de grondlegging der wereld had God alreeds besloten dat Hij een Hemelse schare mensen wilde hebben. Het wordt het lichaam van Christus genoemd. Het is NIET “geestelijk Israël”. Er is niet zoiets als een “geestelijk Israël”. Dat is niets meer dan een door mensen bedacht religieus idee. Toen dus het volk Israël hun Koning en Koninkrijk verwierp openbaarde God de VERBORGENHEID aan Paulus. Het gaat over een gemeenschappelijk geestelijk lichaam van gelovigen. Het gaat NIET over “een koninklijk priesterdom, een heilig volk”. (zoals in 1Petrus 2:9).

Het punt waar het om gaat is dus: Heeft u de verzoening NU ONTVANGEN, of werkt u en wacht u en volhard u tot het einde voor een toekomstige dag van verzoening? Als u dat doet dan heeft u de verkeerde post gelezen, de verkeerde TV evangelist bekeken, of naar de verkeerde religieuze leider geluisterd. Wat we moeten zien, wat we moeten begrijpen is het VERSCHIL tussen de aardse bediening van de Heere Jezus Christus en Zijn hemelse roeping van de gemeente, het lichaam van Christus. De aardse bediening van de Heer was aan Israël. Het ging over Israël en het was VOOR Israël. Zie naar hetgeen de Heer zei:

*“Maar Hij, antwoordende, zeide: **Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels**”.*

Om deze passage te “vergeestelijken” neem dan hetgeen de Heer heeft gezegd en verdraai het zodanig zodat het past in uw eigen religieuze traditie, of wordt het slachtoffer van een onbetrouwbare theoloog die handelt uit verkeerde beweegredenen. Hij zei Ik ben “**niet gezonden**” dan alleen tot de verloren schapen van het huis Israels en dan zijn er predikers die volhouden dat Hij niet wist waar Hij over sprak. Ze blijven volhouden dat Hij dat niet wist en ze zijn nu op het punt gekomen om nieuwe “vertalingen” te maken om aan te tonen dat Hij niet wist wat Hij zei. Maar onze Bijbel is duidelijk:

“Rom.15:8: En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen;”.

Vertel me, bent u besneden? Natuurlijk niet. Dat doen we heden ten dage niet. En opnieuw : dat programma is onderbroken. Er is een nieuw programma ingesteld, er is een nieuwe boodschap gegeven en er is een nieuwe apostel geroepen. En gedurende de tijd van het boek Handelingen, toen de gemeente te Jeruzalem nog bestond, rees er een conflict over de nieuwe en andere boodschap van Paulus en de Heer zond Paulus naar Jeruzalem om het op te helderen. Als gevolg van deze vergadering, ten tijde van Handelingen vijftien, werd er overeenstemming bereikt en er is GEEN BIJBELSE AUTORITEIT of indicatie dat hierna ook maar iets is veranderd:

“Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;”.

“Gal.2:8: (Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen);”.

“Gal.2:9: En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan;”.

Het evangelie VAN de besnijdenis is een boodschap die toebehoort aan de besnijdenis, gaat over de besnijdenis en VOOR de besnijdenis is. Jezus Christus was een DIENAAR van de besnijdenis en hier in de brief aan de Galaten zijn die apostelen overeen gekomen HUN bediening te begrenzen tot de besnijdenis en NIET de wereld in te gaan om alle volken te onderwijzen. (de zogenaamde “grote opdracht” Matth.28:19). De vraag is, gelooft u uw Bijbel? Paulus heeft vandaag de dag de boodschap voor u, niet Petrus, Jacobus of Johannes. De boodschap aan de Hebreëen, in het boek Hebreëen, is geschreven aan de Hebreëen over de toekomstige redding van de Hebreëen, en dat is NIET dezelfde boodschap die door Paulus aan de Heidenen te Rome is geschreven in het boek Romeinen:

“Rom.5:11: En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben”.

Nog eens, ik vraag u: Heeft u de verzoening NU ONTVANGEN of wacht u er nog steeds op en hoopt u er nog steeds op en volhard u nog steeds tot het einde toe. Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig. De gehele Bijbel is VOOR U maar NIET ALLES is aan u gericht. Er zijn dingen die anders zijn in de Bijbel en het is nodig dat we dat bestuderen. Hoe kunt u anders:

“..... uzelfven Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt” (2Tim.2:15).

Een arbeider die met de verkeerde plannen werkt, de verkeerde instructies, doet geen goed werk. Hij verricht geen goede arbeid.

Laat ons deze dingen beredeneren. Laat ons eens kijken naar hetgeen God EERTIJD deed , wat God NU doet en wat gaat komen in de TOEKOMENDE EEUWEN. Over het EERTIJD waarover we hier willen praten is de tijd van Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes en de tijd van de bediening van Petrus in Handelingen twee, drie, vier, vijf en verder. EERTIJD handelde God met de mensen op basis van het Verbond der Belofte. De beloften gedaan aan de vaders, zoals Abraham, Izak en Jakob die de vaders waren van het volk Israël. En hier begon het allemaal:

“Gen.12:1: De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal”.

“Gen.12:2: En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen!”.

“Gen.12:3: En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.”

Dat grote volk was het volk Israël. De naam van Jakob, de kleinzoon van Abraham, werd veranderd in Israël. Hij had twaalf zonen en daaruit zijn de twaalf stammen van het volk Israël voortgekomen. Vanaf Genesis, hoofdstuk twaalf, gingen er 430 jaar voorbij, Jakob en zijn gehele huis, in totaal zeventig mensen, togen naar Egypte en vervolgens riep God Israël uit Egypte. Mozes leidde de kinderen Israëls uit Egypte, in die tijd een groot volk geworden, honderdduizenden mensen. (Ex.12:37-38). Laten we nu naar het boek Hebreeën gaan:

“Hebr.3:1: Hierom, heilige broeders, die der hemelse roeping deelachtig zijt, aanmerkt den Apostel en Hogepriester onzer belijdenis, Christus Jezus;”.

“Hebr.3:2: Die getrouw is Dengene, Die Hem gesteld heeft, gelijk ook Mozes in geheel zijn huis was”.

Hier zien we dus dat Mozes een HUIS had. Er wordt naar verwezen als het “gehele huis Israëls”. Mozes leidde Israël uit Egypte om naar het beloofde land te gaan, het land dat was beloofd aan Abraham.

“Hebr.3:3: Want Deze is zoveel meerder heerlijkheid waardig geacht dan Mozes, als degene, die het huis gebouwd heeft, meerder eer heeft, dan het huis”.

Mozes had dus een huis en was getrouw in heel zijn huis, maar Jezus Christus heeft dat huis gemaakt. In Gen.1:1, toen God de hemel en de aarde schiep, was het Jezus Christus die schiep:

“Kol.1:16: Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen;”.

“Hebr.3:4: Want een ieder huis wordt van iemand gebouwd; maar Die dit alles gebouwd heeft, is God”.

“Hebr.3:5: En Mozes is wel getrouw geweest in geheel zijn huis, als een dienaar, tot getuiging der dingen, die daarna gesproken zouden worden;”.

Vanaf de berg Sinaï, in de woestijn, ontving Israël de Wet van Mozes, het Oude Verbond. En God zei Mozes om bepaalde dingen te zeggen:

“Ex.19:5: Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn;”.

“Ex.19:6: En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israels spreken zult”.

U kunt geen “priesterlijk koninkrijk” hebben zonder een Koninkrijk te hebben, dus hebben we in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes het evangelie van het koninkrijk:

“Matth.4:23: En Jezus omging geheel Galilea, lerende in hun synagogen en predikende het Evangelie des Koninkrijks, en genezende alle ziekte en alle kwale onder het volk”.

Het evangelie van het koninkrijk had toen te maken met het vestigen van het beloofde koninkrijk, het vormen van dat heilig volk waarvan Mozes heeft gesproken. De boodschap dat de tijd was gekomen, de tijd waarover door de profeten was gesproken, de komst van de Messias, en het was de tijd voor het vestigen van het koninkrijk.

“Mark.1:14: En nadat Johannes overgeleverd was, kwam Jezus in Galilea, predikende het Evangelie van het Koninkrijk Gods”.

“Mark.1:15: En zeggende: De tijd is vervuld, en het Koninkrijk Gods nabij gekomen; bekeert u, en geloof het Evangelie”.

Maar het volk en de leiders van het volk Israël bekeerden zich niet, ze geloofden het evangelie niet. De Bijbel zegt:

“Joh.1:11: Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen”.

De leiders van het volk Israël en de meeste Israëlieten verwierpen hun Koning en hun Koninkrijk, maar een “kleine kudde” luisterde wel, zij herkenden hun Koning. Met andere woorden, deze waren gelovigen. Maar de meerderheid verwierp het Koninkrijk en de Koning. Dus zei de Heer hen:

“Matth.21:43: Daarom zeg Ik ulieden, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden, en een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt”.

We weten nu dat het volk waarover de Heer sprak de “kleine kudde” is:

“Luk.12:32: Vreest niet, gij klein kuddeken, want het is uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven”.

De redding die hier in beeld is, aangaat het gehele huis Israëls. De personen die wel geloven zijn een deel van dat huis, maar het gehele huis is in beeld. Vandaar dat Mozes getrouw was in heel zijn huis, maar Christus bouwt het huis. Dat huis wordt eveneens naar verwezen als “de vergadering in de woestijn”.

“Hand.7:37: Deze is de Mozes, die tot de kinderen Israels gezegd heeft: De Heere, uw God, zal u een Profeet verwekken uit uw broederen, gelijk mij; Dien zult gij horen”.

“Hand.7:38: Deze is het, die in de vergadering des volks in de woestijn was met den Engel, Die tot hem sprak op den berg Sinai, en met onze vaders; welke de levende woorden ontving, om ons die te geven”.

We zien nu dat we een volk hebben dat een priesterdom is, die een huis zijn, die een gemeente zijn. In Matth.16, kort voor Zijn kruisiging, vertelde de Heer de discipelen HOE hij zijn gemeente gaat bouwen. Het heeft te maken met de belijdenis van Petrus:

“Matth.16:16: En Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods”.

De gemeente die hier wordt bedoeld is de Messiaanse gemeente. Het is een gemeente die is gebaseerd op het feit dat Jezus Christus de Messias is, de erfgenaam van de troon van David, de Koning van Israël.

“Matth.16:17: En Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon, Bar-jona! want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is”.

“Matth.16:18: En Ik zeg u ook, dat gij zijt Petrus, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen dezelve niet overweldigen”.

Let op dat dit bijna aan het einde van de bediening van de Heer is, even voor Hij werd gekruisigd. Merk op dat Petrus hier beleed dat Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God. Deze belijdenis is hetgeen waar het om gaat in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, NIET HET FEIT dat Christus stierf voor onze zonden. Ze hadden geen enkel besef van het feit dat Christus zou sterven voor hun of iemand anders zijn zonden. We weten dat, enige verzen later, door hetgeen daar plaats vindt. De Heer zegt hen dat hij op het punt staat om gekruisigd te worden, begraven en op zou staan uit de doden en zij begrepen daar niets van. Kijk maar naar de houding van Petrus:

“Matth.16:21: Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen, dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van de ouderlingen, en overpriesteren, en Schriftgeleerden, en gedood worden, en ten derden dage opgewekt worden”.

“Matth.16:22: En Petrus, Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem te bestraffen, zeggende: Heere, wees U genadig! dit zal U geenszins geschieden”.

Opmerking: Zie ook Lukas 18:31-34 en Johannes 20:9.

Vandaag de dag weten we dat de Heer werd gekruisigd, en dat Hij werd begraven, en dat Hij, drie dagen en drie nachten later, is opgestaan uit de doden, naar de Schriften. We weten eveneens, door Paulus, dat Christus is gestorven voor onze zonden (1Kor.15:1-4). We weten, door Paulus, dat Hij is opgestaan voor onze rechtvaardigmaking (Rom.4:25). We weten dat de WAARHEID van het evangelie, het MIDDEL TOT onze redding, is: de dood, begrafenis en opstanding van Christus is. MAAR, in die tijd en op die plaats WAS HET NIET BEKEND. Het WAAROM van het kruis van Christus is niet in beeld in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. De reden, beter gezegd het waarom, van het kruis was niet bekend in die tijd en het is duidelijk, uit de Schrift, dat Petrus, Jacobus en Johannes HET NIET wisten. Ze wisten het toen niet en Petrus predikte het niet in hoofdstuk twee van het boek Handelingen, Filippus predikte het niet in Handelingen acht, en Petrus, ten huize van een Heiden in Handelingen tien predikt ook niet het feit dat Christus stierf voor de zonden, van u of iemand anders.

De grootste fout van alle fundamentalistische, confessionele religie in de hedendaagse wereld is dat ze op “openbaring” anticiperen. Ze proberen waarheden uit de Bijbel, die eerst op een LATER TIJDSTIP zijn geopenbaard in te passen op een plaats waar het nog niet bekend was. De verborgenheid van Christus, de verborgenheid van het evangelie werd geopenbaard aan ALLEEN Paulus. Als u dat niet weet dan zou u onzeker kunnen zijn over uw redding! U zou onzeker kunnen zijn of u de verzoening reeds hebt verkregen of dat u moet volharden tot het einde voor een toekomstige verzoening.

Een voorbeeld: de Ethiopiër, de eunuch, leest in hoofdstuk 53 van het boek Jesaja, hij leest een beschrijving over wat wij nu weten dat het het kruiswerk van Jezus Christus is, hij begrijpt het niet, en Filippus klimt in zijn wagen en legt hem deze passage uit. Hij vertelde de eunuch om WIE het gaat maar hij vertelde hem niet WAT het betekent omdat Filippus op dat moment niet het WAAROM van het kruis weet. Hij predikte hem Jezus en toen ze bij water kwamen wilde de eunuch gedoopt worden. Kijk nu naar zijn belijdenis:

“Hand.8:36: En alzo zij over weg reisden, kwamen zij aan een zeker water; en de kamerling zeide: Ziedaar water; wat verhindert mij gedoopt te worden?”.

“Hand.8:37: En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is”.

Zijn belijdenis is EXACT dezelfde als dat van Petrus in Mattheüs 16 en het sluit niet het goede nieuws in dat Christus is gestorven voor onze zonden. Hij wist het niet en Petrus wist het niet. Alleen Paulus heeft deze boodschap ontvangen door rechtstreekse openbaring van de opgestane Heer en Petrus wist het eerst nadat de Heer Paulus zond om het hem te vertellen. Petrus verheerlijkt het kruis van Christus NIET in hoofdstuk twee van het boek Handelingen. Hoofdstuk twee van Handelingen is een strikt Joodse aangelegenheid. Het is een heilige Joodse dag, de dag van Pinksteren. Er zijn daar alleen Joden en er wordt een Joodse boodschap gepredikt. En als u het nog niet weet, het is precies dezelfde boodschap die werd gepredikt door Johannes de Doper:

“Mark.1:1: Het begin des Evangelies van JEZUS CHRISTUS, den Zoon van God”.

“Mark.1:2: Gelijk geschreven is in de profeten: Ziet, Ik zend Mijn engel voor Uw aangezicht, die Uw weg voor U heen bereiden zal”.

Merk a.u.b. op dat er een GROOT verschil is tussen hetgeen geschreven werd in de profeten en hetgeen NIET werd geschreven in de profeten. We zullen daar later op terug komen.

“Mark.1:3: De stem des roependen in de woestijn: Bereidt den weg des Heeren, maakt Zijn paden recht”.

“Mark.1:4 Johannes was dopende in de woestijn, en predikende den doop der bekering tot vergeving der zonden”.

Voordat Jezus Christus werd GEOPENBAARD aan Israël, door zijn waterdoop in de rivier de Jordaan, kwam Johannes de Doper ten tonele om de weg te bereiden voor de Heer. En Petrus predikte op de Pinksterdag exact dezelfde boodschap met één toevoeging:

“Hand.2:38: En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen”.

De boodschap van Petrus, betreffende bekering en waterdoop, aan de mannen van Israël op de Pinksterdag is dezelfde als de boodschap van Johannes de Doper met één verschil. Het verschil in de boodschap van Petrus was de gave van de Heilige Geest, de kracht die ze nodig zouden hebben om te volharden tot het einde. Dat is de VOORWAARDELIJKE redding, in

de boodschap van het Joodse Koninkrijk, waarover de hedendaagse religie zo verward is. Ze snijden het woord der waarheid niet recht, in plaats daarvan verwarren ze het ten onrechte:

“Joh.1:11: Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen”.

“Joh.1:12: Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven”;

Dat was een doop die werd uitgevoerd door de Heere Jezus Christus. Ze werden gedoopt MET de Heilige Geest. Niet DOOR maar MET. Daar is verschil in. Zij kregen niet het zegel van de Geest zoals de hedendaagse gelovigen die wel hebben (Ef.1:13). Ze moesten nog iets presteren. Ze moesten nog een beproeving ondergaan de beproeving van hun geloof. Lees het onderwijs van Petrus dat is geschreven aan deze groep mensen:

“1Petrus 1:5: Die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die bereid is, om geopenbaard te worden in den laatsten tijd”.

“1Petrus 1:6: In welke gij u verheugt, nu een weinig tijds (zo het nodig is) bedroefd zijnde door menigerlei verzoeking;”.

“1Petrus 1:7: Opdat de beproeving uws geloofs, die veel kostelijker is dan van het goud, hetwelk vergaat en door het vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus;”.

De Pinksterdag was vijftig dagen na de kruisiging van de Heer. Na de opstanding van Jezus Christus uit de doden verscheen Hij aan hen en onderwees hen veertig dagen lang en voer daarna op naar de Hemel. Hij had deze twaalf mannen gezegd om te wachten op deze doop voor kracht:

*“Hand.1:5: Want Johannes doopte wel met water, maar gij zult **met** den Heiligen Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen”.*

En op de Pinksterdag STORTTE Jezus Christus, vanuit de Hemel, de Heilige Geest uit. Ze werden gedoopt MET de Heilige Geest. Er is verschil tussen het gedoopt worden MET de Heilige Geest en gedoopt te worden DOOR de Heilige Geest. Als u vandaag de dag wordt gered dan wordt u DOOR de Heilige Geest gedoopt IN het lichaam van Christus (1Kor.12:13). Zij niet! Zij moeten volharden tot het einde. Hun verzoening was toekomstig. Hun verzoening is bij de tweede komst van Christus als de fontein wordt geopend, Zach.13:1, als Hij hen zal reinigen van alle ongerechtigheid naar 1Joh.1:9.

Petrus predikte in Handelingen twee aan de mannen van Israël en zijn boodschap is niet een boodschap van genade. Hij zegt niet: “geloof in de Heere Jezus Christus en u zult gered worden”. Hij zegt niet dat de genade van God, die redding brengt, tot alle mensen is gekomen. Met andere woorden: Petrus predikte niet de boodschap van Paulus. In die tijd wist Petrus niets van de boodschap van Paulus. Het was Paulus die de boodschap van redding ontvangen heeft, uit genade en door geloof (Ef.2:8) in het volbrachte werk van Christus. En wat Petrus zegt dat zegt hij alleen tot de Joden. Niet tot de Heidenen. Kijk maar:

“Hand.2:5: En er waren Joden, te Jeruzalem wonende, godvruchtige mannen van allen volke dergenen, die onder den hemel zijn”.

“Hand.2:14: Maar Petrus, staande met de elven, verhief zijn stem, en sprak tot hen: Gij Joodse mannen, en gij allen, die te Jeruzalem woont, dit zij u bekend, en laat mijn woorden tot uw oren ingaan”.

“Hand.2:22: Gij Israelietische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet;”.

“Hand.2:36: Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israels, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt”.

Hij zegt: jullie hebben jullie Koning gedood. Jullie hebben jullie Messias vermoord, jullie hebben de Prins des levens gedood, maar God heeft Hem uit de doden opgewekt. En het goede nieuws dat hij heeft voor Israël is “het aangename jaar des Heeren”. Op het kruis had Christus gezegd: “Vader vergeef het hun want ze weten niet wat ze doen”, en dat gebed werd daar beantwoord en God gaf Israël een jaar om zich te bekeren. Het wordt genoemd: “Het aangename jaar des Heeren” en u kunt het duidelijk zien in de gelijkenis van de vijgenboom in hoofdstuk 13 van Lukas. Dus predikte Petrus:

“Hand.3:17: En nu, broeders, ik weet, dat gij het door onwetendheid gedaan hebt, gelijk als ook uw oversten”.

“Hand.3:18: Maar God heeft alzo vervuld, hetgeen Hij door den mond van al Zijn profeten te voren verkondigd had, dat de Christus lijden zou”.

Heeft u opgemerkt dat het lijden van Christus is vervuld maar dat hij niet de heerlijkheid daarna noemt? In de profetieën wordt het lijden van Christus nimmer genoemd zonder “de heerlijkheid daarna” te noemen. Let nu op want hier komt de heerlijkheid:

“Hand.3:19: Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren,”.

“Hand.33:20: En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is;”.

Wanneer dus Jezus Christus opnieuw komt dan is dat de geopenbaarde heerlijkheid van de Heer:

“Matth.25:31: En wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid, en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op den troon Zijner heerlijkheid”.

Dan is de boodschap van Petrus de verzoening. Nu is het nog toekomstig voor het volk Israël. Vóór de tweede komst van Christus komt de verdrukking. Mensen die heden ten dage gered worden, uit genade en door geloof, hoeven niet door de periode van verdrukking heen. Maar in het evangelie van Mattheüs beantwoordt de Heer hun vragen aangaande Zijn komst.

“Matth.24:3: En als Hij op den Olijfberg gezeten was, gingen de discipelen tot Hem alleen, zeggende: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen zijn, en welk zal het teken zijn van Uw toekomst, en van de voleinding der wereld?”.

Dus begint Hij hen te vertellen over de komende vernietiging van Jeruzalem en de tempel en over de komende verdrukking:

“Matth.24:10: En dan zullen er velen geërgerd worden, en zullen elkander overleveren, en elkander haten”.

“Matth.24:11: En vele valse profeten zullen opstaan, en zullen er velen verleiden”.

“Matth.24:12: En omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden, zo zal de liefde van velen verkouden”.

“Matth.24:13: Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden”.

“Matth.24:14: En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen”.

“Matth.24:15: Wanneer gij dan zult zien den gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door Daniel, den profet, staande in de heilige plaats; (die het leest, die merke daarop!)”.

Dit is een heenwijzing naar de komende antichrist. Hij zal de herbouwde tempel te Jeruzalem binnengaan en verkondigen dat hij God is. Dit is de man van zonde, de zoon des verderfs. Johannes noemt hem de antichrist. Dat is dezelfde persoon waarover Paulus spreekt in de brief aan de Thessalonicenzen. (2Thess.2).

“Matth.24:16: Dat alsdan, die in Judea zijn, vlieden op de bergen;”.

“Matth.24:21: Want alsdan zal grote verdrukking wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal”.

Dan waarschuwt Hij hen voor valse christussen die zullen verschijnen en dan zegt Hij:

“Matth.24:27: Want gelijk de bliksem uitgaat van het oosten, en schijnt tot het westen, alzo zal ook de toekomst van den Zoon des mensen wezen”.

Hier is het dus, bij de tweede komst, waar Israël naar uitzielt voor hun Dag van Verzoening. Hij onderwijst hen dus over de verdrukking en Zijn tweede komst. Er is daar niet één hint over de komst van de apostel Paulus, of over de bedeling der genade Gods. Er staat niets over de afgelopen tweeduizend jaar. Hij gaat in één keer door alsof die tijd niet eens bestaat. Hij openbaart NIET de openbaring der verborgenheid dat later aan Paulus is geopenbaard. Hetgeen toen dus in beeld was, en wat in die tijd was geopenbaard, was de bekering van Israël en de komst van de Koning. God gaf Israël “het aangename jaar des Heeren”, en Petrus predikte: een ieder van u bekere zich en late zich dopen, Maar Israël, als volk, weigerde en ze werden terzijde gesteld en de Bijbel zegt dat door HUN VAL de zaligheid den de Heidenen is geworden. (Rom.11:11).

Dus alle leer waarnaar we hebben gekeken, was de leer die toebehoorde aan Israël IN HET VERLEDEN. Het is tevens de leer die aan Israël toebehoort in de TOEKOMST. De boeken Hebreeën tot en met Openbaring is leer voor HET VERLEDEN en leer voor de TOEKOMENDE EEUWEN. Deze boeken werden geschreven AAN en OVER mensen die in die tijd leefden, die deze brieven toen lazen, en God heeft deze brieven bewaard voor mensen

op wie ze van toepassing zijn in de toekomst. Maar tussen HET VERLEDEN en DE TOEKOMENDE EEUWEN ligt die lange intermezzo (pauze) die door de Bijbel “de bedeling der genade Gods” wordt genoemd. (Ef.3:2).

Dus tenzij u het verschil ziet tussen het profetische programma van God, welke ‘aards’ is en voor Israël en de volken die daarbij betrokken zijn, en de VERBORGENHEID in de eeuw waarin wij leven, de verborgenheid betreffende het hemelse doel van God, dan mist u dit alles. Als uw predikant het, vanuit de Bijbel, dat niet ziet dan heeft hij GEEN autoriteit om te prediken of te leren. Dat zou ongeveer alle diakenen TOTAAL uitsluiten in de kerken die ik ken:

“1Tim.3:8: De diakenen insgelijks moeten eerbaar zijn, niet tweetongig, niet die zich tot veel wijns begeven, geen vuil-gewinzoekers;”.

*“1Tim.3:9: Houdende de **verborgenheid** des geloofs in een rein geweten.”*

In uw Bijbel is er “leer” voor TOEN en er is “leer” voor NU en er is “leer” voor DE TOEKOMENDE EEUWEN. In uw Bijbel is er een boodschap voor VOORHEEN en er is een boodschap voor NU. De boodschap voor TOEN verschilt van de boodschap voor NU of de boodschap in DE TOEKOMENDE EEUWEN. TOEN hadden ze niet de openbaring der verborgenheid welke aan Paulus is geopenbaard. Ze hadden een andere boodschap. Hun redding was voorwaardelijk. Ga terug naar de brief aan de Hebreëen:

*“Hebr.3:6: Maar Christus, als de Zoon over Zijn eigen huis; Wiens huis wij zijn, **indien** wij maar de vrijmoedigheid en **den roem der hoop tot het einde toe vast behouden**”.*

Er is een gigantisch INDIEN in dit vers. Het zelfde vindt u in Mattheüs 24:13:

“Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden”.

Dat is de consequente boodschap van Jakobus: “aan de twaalf stammen, die in de verstrooiing zijn” zie Jak.1:1, en de boodschap van Petrus: “aan de vreemdelingen, verstrooid in.....” in 1Petrus 1:1 en van Johannes die zegt: “Want zij zijn voor Zijn Naam uitgegaan, niets nemende van de heidenen” in 3Joh.:7. En nog een keer ZO WIJ ANDERS in Hebr.3:14:

*“Hebr.3:14: Want wij zijn Christus deelachtig geworden, **zo wij anders** het beginsel van dezen vasten grond tot het einde toe vast behouden”.*

Voor die Hebreëen geldt: “geloof zonder werken is dood”. Mochten daar nog twijfels over bestaan dan maakt Jakobus het duidelijk:

“Jak.2:20: Maar wilt gij weten, o ijdel mens, dat het geloof zonder de werken dood is?”.

Om ervoor te zorgen dat ze weten hoe dood hun geloof is totdat ze werken des geloofs doen vestigt hij hun aandacht op het feit dat er in de verdrukking dode lichamen zullen zijn. Christus heeft gezegd: “Matth.24:28: Want alwaar het dode lichaam zal zijn, daar zullen de arenden vergaderd worden”:

“Jak.2:26: Want gelijk het lichaam zonder geest dood is, alzo is ook het geloof zonder de werken dood”.

In de leer van Petrus zijn ‘werken’ de enige manier om voort te gaan. Het is de enige weg om aangenaam te zijn voor God. Denk er aan dat Petrus de boodschap predikt die hem is gegeven. Petrus weet nog niets van de boodschap die Paulus predikt. Dus zegt Petrus tegen een man, een Heiden:

“Hand.10:35: Maar in allen volke, die Hem vreest en gerechtigheid werkt, is Hem aangenaam”.

Dat was toen. Het heden is nu. HIERVÓÓR werden werken vereist voor redding. NU is al het werk voor redding reeds gedaan. Dat is de boodschap die aan Paulus is geopenbaard:

“Titus 3:4: Maar wanneer de goedertierenheid van God, onzen Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is,”.

“Titus 3:5: Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;”.

De Hebreër van eertijds en de Hebreër van de toekomst, kijkt uit naar barmhartigheid:

“Hebr.4:16: Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd”.

Maar Paulus, de afvallige, Paulus de rebel, Paulus de lasteraar, Paulus de vijand van Christus, vond barmhartigheid, en de Heer schonk hem barmhartigheid met een bepaald doel:

“1Tim.1:16: Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven”.

Waar de religieuze mensen tekort in schieten is “begrip”. Ze falen voor het merendeel omdat ze veel niet begrijpen, omdat hun niet geleerd is om de Bijbel te begrijpen. Ze zijn gevoed met een gemengde boodschap. Een boodschap waarbij de prediker hier en daar een paar verzen neemt om zijn verhaal te doen. Drie punten en misschien een gedicht, enige verzen, de collecte en dat was het dan weer. Maar u hoeft niet te blijven in die verwarring. Overdenk hetgeen Paulus zegt:

“2Tim.2:7: Merk, hetgeen ik zeg; doch de Heere geve u verstand in alle dingen”.

De openbaring der verborgenheid is aan Paulus gegeven. Paulus heeft het volledig overzicht. Petrus, Jakobus en Johannes hadden een bediening en een boodschap. Ze waren dienaars van de besnijdenis zoals ook Jezus Christus dat zelf was. Ze gingen akkoord, middels een handdruk, om door te gaan met die bediening en die boodschap, zie Gal.2:9. Hun boodschap was het evangelie van het Koninkrijk. Het betrof de troon van David en het herstel van het koninkrijk voor Israël. Dat was, voor Petrus, het doel van de opstanding van Jezus Christus:

“Hand.2:29: Gij mannen broeders, het is mij geoorloofd vrij uit tot u te spreken van den patriarch David, dat hij beide gestorven en begraven is, en zijn graf is onder ons tot op dezen dag”.

“Hand.2:30: Alzo hij dan een profeet was, en wist, dat God hem met ede gezworen had, dat hij uit de vrucht zijner lenden, zoveel het vlees aangaat, den Christus verwekken zou, om Hem op zijn troon te zetten;”.

U weet natuurlijk dat de troon van David nergens anders heeft gestaan dan in Israël. David was Koning van Israël, en Christus zal komen, als erfgenaam van de troon van David, de Koning van Israël. De troon van David is niet in de Hemel, en Jezus Christus zit nu nog niet op de troon van David om te heersen. Maar in de “verdrukking” belooft hij iets aan de overwinnaars:

“Op.3:21: Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik overwonnen heb, en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon”.

Dus volgens het evangelie van Petrus is Jezus Christus, uit het zaad Davids, opgestaan uit de doden om op de troon van David te zitten. Maar Paulus noemt de troon van David nimmer. Nog niet één keer in Romeinen tot en met Filémon. In plaats daarvan, lees wat hij zegt:

“2Tim.2:7: Merk, hetgeen ik zeg; doch de Heere geve u verstand in alle dingen”.

*“2Tim.2:8 Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, Welke is uit den zaden Davids, **naar mijn** (Paulus) **Evangelie**;”.*

Naar het evangelie van Paulus is Christus voor onze zonden gestorven, voor al onze zonden:

“1Kor.15:1: Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat;”.

“1Kor.15:2: Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt”.

“1Kor.15:3: Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;”.

“1Kor.15:4: En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;”.

Dus volgens Paulus: in plaats van op te staan en te gaan zitten op de troon van David, hetgeen in de toekomst zal geschieden, werd Jezus Christus opgewekt om een andere reden:

“Rom.4:25: Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking”.

De boodschap van Paulus is een boodschap van redding zonder de werken der wet:

“Rom.3:28: Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet”.

“Ef.2:8: Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;”.

“Ef.2:9: Niet uit de werken, opdat niemand roeme”.

“Ef.2:10: Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen”.

Nu nog één keer, gedenk dat Hebreërs Hebreërs zijn. Het boek Hebreëën is aan de Hebreëën geschreven. Het is aan Israëlieten geschreven. Christus is gekomen om de aan de vaders gedane beloften aan hen te vervullen. Maar zie naar de beschrijving van Paulus over mensen als u en ik:

“Ef.2:11: Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt;”.

“Ef.2:12: Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld”.

We waren dus vreemdelingen en we hadden geen hoop, de enige hoop voor de vreemdelingen is in het evangelie van Paulus, de openbaring der verborgenheid:

“Ef.3:1: Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt”.

“Ef.3:2: Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;”.

“Ef.3:3: Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;

“Ef.3:4: Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus),”.

“Ef.3:5: Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest;”.

Voor wat betreft de verzoening: We zien er niet naar uit, we hebben het reeds. Paulus zegt dat Christus is gestorven voor zondaren. Hij zegt dat Christus is gestorven voor de goddelozen. Hij zegt dat Christus is gestorven voor de vijanden van God. Alleen aan Paulus werd de bediening der verzoening gegeven:

“Rom.5:11: En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben”.